11/08/2020

Αρχιεπ. Κρήτης: «Ο κορωνοϊός αποτελεί χτύπημα στον εγωισμό»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Κρήτης

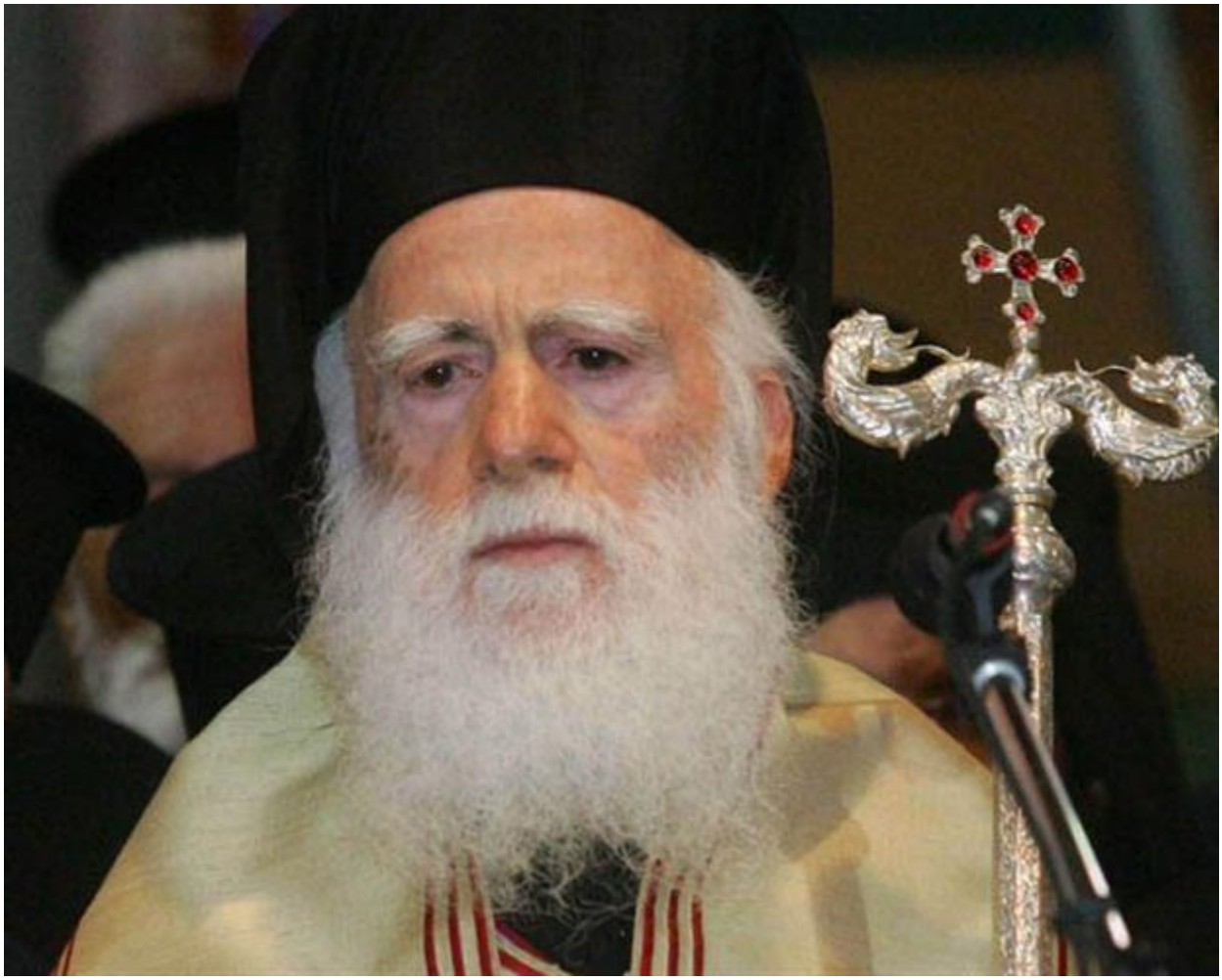

Για την πανδημία, τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος αλλά και για τις σχέσεις Εκκλησίας Κρήτης-Οικουμενικού Πατριαρχείου, μίλησε στη Νέα Κρήτη, ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ειρηναίος

«Η πανδημία του κορωνοϊού απεκάλυψε τη μικρότητα του ανθρώπου και κατέρριψε την φαινομενική παντοδυναμία του. Θα ήθελα να δούμε τα θετικά από όλη τη δοκιμασία, την ανάγκη να αναθεωρήσομε την αξία του ανθρώπινου προσώπου, να αναζητήσουμε αληθινά την κοινωνία με τους άλλους, να διψάσουμε καρδιακά ό,τι στερηθήκαμε και στερούμαστε την περίοδο αυτή και να στρέψουμε προσευχητικά τα χέρια μας προς τον ουρανό, με μια καρδιακή προσευχή” υπογράμμισε μεταξύ άλλων και πρόσθεσε: “Θα έλεγα ότι ο ιός δεν αποτελεί χτύπημα στην Εκκλησία,

αλλά είναι χτύπημα στον εγωισμό και την αλαζονεία του ανθρώπου”

Αναφερόμενος στο θέμα της μετατροπής της Αγίας Σοφίας από μουσείο σε τέμενος, τόνισε ότι η απόφαση αυτή δεν πληγώνει μόνο το θρησκευτικό συναίσθημα των χριστιανών, αλλά προσβάλλει βάναυσα αυτό το ίδιο το μνημείο.

“Το θέμα της Αγίας Σοφίας δεν είναι ούτε μόνο θρησκευτικό, ούτε διμερές θέμα Ελλάδος-Τουρκίας. Η Αγία Σοφία ανήκει στην Οικουμένη, στον πολιτισμένο κόσμο, στον υγιή και ειλικρινή διάλογο, στη συναλληλία και συμπόρευση ανθρώπων και πολιτισμών. Δεν μπορεί να αποτελεί σημείο τριβής και σύγκρουσης για την επίτευξη άλλων στόχων, σχεδιασμών και συμφερόντων. Η Αγία Σοφία ενώνει και δε διχάζει, και με το φρόνημα αυτό πρέπει να προσεγγίσουμε όλοι ανεξαιρέτως το θέμα» υπογράμμισε

Ερωτηθείς για το αν η Χριστιανοσύνη διατρέχει σήμερα κινδύνους, ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης είπε: “Σε όλες τις εποχές, η χριστιανική πίστη αντιμετωπίζει διώξεις και κινδύνους. Αυτό έχει να κάνει με τις εποχές, τις συγκυρίες, τις ηγεσίες των ισχυρών της Γης και τις στοχοθεσίες εκείνων που θεωρούν ότι καθορίζουν τα πράγματα του κόσμου τούτου. Βέβαια η Ορθόδοξη Εκκλησία, επειδή γνωρίζει ότι η δόξα της ταυτίζεται με τον Σταυρό της, δε φοβάται τους σταυρωτές και τους διώκτες. Η ευθύνη της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι, παρά τις προκλήσεις και τους ποικίλους πειρασμούς, να παραμείνει προσηλωμένη στην αποστολή της, που δεν είναι άλλη από τη σωτηρία του ανθρώπου».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΗ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

* Σεβασμιότατε Αρχιεπίσκοπε, θα ήθελα να ξεκινήσω τη συνέντευξή μας από την παιδική σας ηλικία. Ποιες είναι οι αναμνήσεις σας;

«Οι αναμνήσεις μου από την παιδική μου ηλικία είναι συνδεδεμένες με τη γενέτειρά μου, το μικρό χωριό μου Μυξόρρουμα, λίγο πριν από το Σπήλι Αγίου Βασιλείου Ρεθύμνης. Θυμάμαι την καθημερινότητα της ζωής μας στην πολύτεκνη οικογένειά μας και τους ωραίους ρυθμούς της ζωής του χωριού. Οι άνθρωποι ήταν εργατικοί και όλοι εμείς ως παιδιά ακολουθούσαμε στον δικό τους βηματισμό. Όλη η κοινωνία μας ήταν ένα. Πορευόμασταν όλοι μαζί.

Έπειτα θυμούμαι τις παιδικές αναμνήσεις στην Εκκλησιαστική Σχολή Αγίας Τριάδος στα Χανιά, μια ευλογημένη περίοδο της ζωής μου, η οποία προετοίμασε την πορεία μου στην Ιεροσύνη».

* Πότε αισθανθήκατε την ανάγκη να αφοσιωθείτε στον Θεό;

«Καθοριστική σημασία στην κλήση μου στην Ιεροσύνη ήταν η γνωριμία και η συναναστροφή μου με τον μακαριστό πρώην Μητροπολίτη Κισσάμου και Σελίνου κυρό Ειρηναίο Γαλανάκη, ο οποίος τότε ήταν νέος κληρικός και σχολάρχης της Εκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης, εις τα Χανιά.

Βλέποντας τη ζωή, τη διακονία, την προσφορά, την αφοσίωση και την αγάπη του ευλογημένου αυτού ανθρώπου, είπα μέσα μου "έτσι θέλω να γίνω...". Η ευλογημένη μορφή του μακαριστού Μητροπολίτη Ειρηναίου με ενέπνευσε, όπως και πολλά άλλα παιδιά τότε, στην οδό της Ιεροσύνης. Είναι σπουδαίο πράγμα να γίνεται ένας άνθρωπος στη ζωή του πρότυπο και παράδειγμα για τους άλλους ανθρώπους και μάλιστα τους νέους».

* Η Θεολογική Σχολή της Χάλκης έκλεισε στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Εσείς σπουδάσατε στον συγκεκριμένο χώρο. Πώς ήταν το πρόγραμμα σπουδών και ο μοναστικός βίος;

«Μία από τις μεγάλες ευλογίες της ζωής μου ήταν οι σπουδές μου στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Η Σχολή αυτή υπήρξε στολίδι του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου και ανέδειξε μεγάλες εκκλησιαστικές προσωπικότητες. Το πρόγραμμα της Σχολής ήταν μοναστηριακό. Είχαμε τα μαθήματα, την κοινή Τράπεζα, τις Ιερές Ακολουθίες και χρόνο μελέτης στη Βιβλιοθήκη. Η Σχολή προετοίμαζε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, όχι μόνο θεολόγους, αλλά και στελέχη σε διάφορα διακονήματα της Εκκλησίας. Εύχομαι και προσεύχομαι σύντομα να ευοδωθούν οι προσπάθειες του Παναγιότατου Οικουμενικού μας Πατριάρχη για την επαναλειτουργία της Σχολής».

* Επισκέπτεστε τη γενέτειρά σας; Και όταν πάτε, αισθάνεστε να σας περιτριγυρίζει ένα κλίμα νοσταλγίας;

«Είναι αλήθεια ότι, λόγω των πολλών υποχρεώσεών μου, δεν επισκέπτομαι συχνά τη γενέτειρά μου. Είναι για μένα χαρά όταν βρίσκομαι έστω και για λίγο εκεί. Θυμούμαι πάντοτε τις παιδικές αναμνήσεις, τους ευλογημένους ανθρώπους του χωριού, τους συγγενείς και τους οικείους μου. Είμαι ευγνώμων για τον τόπο που με γέννησε και με ανέθρεψε με τη λαϊκή ευσέβεια».

* Φέτος συμπληρώσατε 45 χρόνια αρχιερατικής διακονίας. Θα ήθελα να μου προβείτε σε μια αξιολόγηση του αρχιερατικού σας έργου – και εάν υπήρχαν δυσάρεστες στιγμές...

«Θα προτιμούσα την αξιολόγηση της αρχιερατικής διακονίας μου να μην την κάνω εγώ, αλλά να την κάνει το ποίμνιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, καθώς και ο Τρισάγιος Θεός μας, κατά την ώρα της κρίσεώς Του. Σε όλα αυτά τα χρόνια της διακονίας μου στην Αγία Εκκλησία μας, θυμάμαι και ξεχωρίζω πολλές στιγμές. Και αν υπήρξαν κάποιες δυσάρεστες στιγμές, δεν τις θυμάμαι. Κρατώ μόνο τις ευχάριστες, οι οποίες έγιναν πηγές χαράς και δοξολογίας του ονόματος του Θεού».

* Αυτά τα 45 χρόνια, οι σχέσεις Χριστιανοσύνης-Κράτους ήταν ομαλές; Και πώς τις βλέπετε σήμερα;

«Είναι αλήθεια ότι στα 45 αυτά χρόνια οι συνθήκες άλλαξαν σε πολλά επίπεδα ζωής, καθώς και στις σχέσεις Εκκλησίας-Κράτους. Βέβαια, σε όλα τα χρόνια αυτά, παρά τις διάφορες περιστάσεις, δεν έπαυσε να υπάρχει αλληλοσεβασμός και κατανόηση.

Σήμερα η Εκκλησία, στο πλαίσιο των διακριτών ρόλων, αγωνίζεται διά τη διασφάλιση της πορείας και της μαρτυρίας της, με σεβασμό και προσήλωση στην αποστολή της, στις σύγχρονες συνθήκες και προκλήσεις των καιρών».

* Το 2006 γίνατε Αρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ο κόσμος σάς αγάπησε και εσείς αγαπήσατε την κοινωνία του Ηρακλείου. Ποια ήταν η συνταγή της επιτυχίας αυτής;

«Νομίζω ότι το κυριότερο συστατικό αυτής της “συνταγής” ήταν και είναι η αγάπη. Ήλθα εδώ, κάνοντας υπακοή στην Εκκλησία, και από την πρώτη στιγμή απεφάσισα να δώσω όλο μου το είναι, όλο μου τον εαυτό στους ανθρώπους που μου εμπιστεύτηκε ο Θεός. Αυτό μόνο! Δε ζήτησα ποτέ κάτι άλλο! Δοξάζω τον Θεό για όλα όσα έδωσε και ευχαριστώ τον Ιερό Κλήρο, τις Μοναστικές Αδελφότητες και όλο τον ευλογημένο λαό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης για τις εκδηλώσεις αγάπης και τον σεβασμό τους».

* Διατρέχει η Χριστιανοσύνη κινδύνους σήμερα; Και ποιοι είναι αυτοί;

«Σε όλες τις εποχές, η χριστιανική πίστη αντιμετωπίζει διώξεις και κινδύνους. Αυτό έχει να κάνει με τις εποχές, τις συγκυρίες, τις ηγεσίες των ισχυρών της Γης και τις στοχοθεσίες εκείνων που θεωρούν ότι καθορίζουν τα πράγματα του κόσμου τούτου. Βέβαια η Ορθόδοξη Εκκλησία, επειδή γνωρίζει ότι η δόξα της ταυτίζεται με τον Σταυρό της, δε φοβάται τους σταυρωτές και τους διώκτες. Η ευθύνη της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι, παρά τις προκλήσεις και τους ποικίλους πειρασμούς, να παραμείνει προσηλωμένη στην αποστολή της, που δεν είναι άλλη από τη σωτηρία του ανθρώπου».

* Και ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος του ιερέα σήμερα; Σας ρωτάω γιατί πολλές φορές επικρατεί σύγχυση και εν μέρει επικρατεί η άποψη πως μεγάλο μέρος των ιερέων και αρχιερέων δεν προσεγγίζουν τα προβλήματα του ποιμνίου.

«Ο ρόλος του ιερέα είναι ταυτισμένος με τον ρόλο του πατέρα. Ο κληρικός κάθε βαθμού πρέπει να έχει προτεραιότητα της ζωής του, των λόγων και των έργων του να γίνεται οδοδείκτης του Χριστού και του Ευαγγελίου. Όταν ο κληρικός παραμείνει σε αυτή την πατρική αντίληψη του ρόλου του, τότε εξαφανίζονται λανθασμένες συμπεριφορές, οι οποίες ευτυχώς και σήμερα παραμένουν μεμονωμένες».

* Ποιο είναι το φάρμακο σε μια εποχή όπως η σημερινή, όπου επικρατεί η ζηλοφθονία και ο ανταγωνισμός;

«Νομίζω ότι το φάρμακο που θεραπεύει τη ζηλοφθονία και τον ανταγωνισμό είναι η αληθινή εν Χριστώ αγάπη. Η αντιμετώπιση κάθε ενός ανθρώπου ως έμψυχης εικόνας του Θεού. Η Εκκλησία διδάσκει τον υγιή συναγωνισμό, καθώς όλοι οι άνθρωποι είμαστε συναγωνιστές στο στάδιο της ζωής. Έχει μεγάλη σημασία να βλέπομε τα πράγματα σωστά και αληθινά. Ο εγωισμός οδηγεί τον άνθρωπο σε αδιέξοδα και απελπισία».

* Ο κορωνοϊός και η μετατροπή της Αγίας Σοφίας από μουσείο σε τζαμί ήταν “χτυπήματα” κατά της Χριστιανοσύνης και της Εκκλησίας γενικότερα;

«Η πανδημία του κορωνοϊού απεκάλυψε τη μικρότητα του ανθρώπου και κατέρριψε την φαινομενική παντοδυναμία του. Θα ήθελα να δούμε τα θετικά από όλη τη δοκιμασία, την ανάγκη να αναθεωρήσομε την αξία του ανθρώπινου προσώπου, να αναζητήσουμε αληθινά την κοινωνία με τους άλλους, να διψάσουμε καρδιακά ό,τι στερηθήκαμε και στερούμαστε την περίοδο αυτή και να στρέψουμε προσευχητικά τα χέρια μας προς τον ουρανό, με μια καρδιακή προσευχή. Θα έλεγα ότι ο ιός δεν αποτελεί χτύπημα στην Εκκλησία, αλλά είναι χτύπημα στον εγωισμό και την αλαζονεία του ανθρώπου.

Επίσης, το θέμα της μετατροπής της Αγίας Σοφίας από μουσείο σε τέμενος δεν πληγώνει μόνο το θρησκευτικό συναίσθημα των χριστιανών, αλλά προσβάλλει βάναυσα αυτό το ίδιο το μνημείο.

Το θέμα της Αγίας Σοφίας δεν είναι ούτε μόνο θρησκευτικό, ούτε διμερές θέμα Ελλάδος-Τουρκίας. Η Αγία Σοφία ανήκει στην Οικουμένη, στον πολιτισμένο κόσμο, στον υγιή και ειλικρινή διάλογο, στη συναλληλία και συμπόρευση ανθρώπων και πολιτισμών. Δεν μπορεί να αποτελεί σημείο τριβής και σύγκρουσης για την επίτευξη άλλων στόχων, σχεδιασμών και συμφερόντων. Η Αγία Σοφία ενώνει και δε διχάζει, και με το φρόνημα αυτό πρέπει να προσεγγίσουμε όλοι ανεξαιρέτως το θέμα».

* Οι σχέσεις της Εκκλησίας της Κρήτης με το Οικουμενικό Πατριαρχείο παραμένουν άριστες;

«Οι σχέσεις της Εκκλησίας Κρήτης με το Πάνσεπτο Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι και παραμένουν άριστες. Η Εκκλησία Κρήτης έχει την κανονική της εξάρτηση από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Η αναφορά μας είναι στο Φανάρι, στην πηγή του Γένους.

Αυτή η παρακαταθήκη και η ταυτότητα της Εκκλησίας Κρήτης αποτελεί τιμή, έπαινο και ευλογία του Θεού για τη Μεγαλόνησό μας».

Συμβουλή προς τους νέους

«Να κλείνουν τα αφτιά τους στις “σειρήνες” των εποχών μας»

* Τι θα συμβουλεύατε τους νέους σήμερα; Αναμφισβήτητα η νεότητα συνδέεται με την αμφισβήτηση.

«Η συμβουλή μου προς τους νέους μας είναι να ερωτούν, να συζητούν, να μην απομονώνονται, να βλέπουν καθαρά τη ζωή και να κλείνουν τα αφτιά τους σε διάφορες “σειρήνες” των εποχών μας. Είναι αλήθεια ότι η νεότητα συνδέεται με

την αμφισβήτηση, αλλά αυτό δε μας φοβίζει καθόλου... αρκεί η αμφισβήτηση αυτή να έχει ως στόχο της την αλήθεια».

* Θα σας δούμε φέτος στον “Ορθόδοξο Λόγο”, εκπομπή η οποία συνιστά ορόσημο στο περιφερειακό τηλεοπτικό τοπίο;

«Προγραμματίζουμε, με τη βοήθεια του Θεού, για μια ακόμη χρονιά, να συνεχίσομε την εκπομπή “Ορθόδοξος Λόγος” στο τηλεοπτικό κανάλι “ΚΡΗΤΗ TV”. Η εκπομπή αυτή δίδει ένα βήμα στην Τοπική Εκκλησία, προκειμένου να μαρτυρείται ο Χριστός και το Ιερό Ευαγγέλιό Του. Λαμβάνουμε διαρκώς θετικά μηνύματα από πολλούς ανθρώπους, οι οποίοι με χαρά παρακολουθούν τον “Ορθόδοξο Λόγο”. Τέλος, εκφράζομε τις ευχαριστίες της Τοπικής μας Εκκλησίας στον πρόεδρο του Ομίλου κ. Αντώνιο Δημητρίου και σε όλους τους συντελεστές και συνεργάτες, καθώς και στο τεχνικό προσωπικό για το ωραίο αποτέλεσμα».